

DOMINIK MAREŠ

Dominik Mareš

18. 1. 1972 v Ostravě

V jeho díle se od počátku projevuje vlastní existenciální prožitky jenž byl silně ovlivněn i výtvarnou generací 60. let. In-

spiraci nachází též ve světě dávných a zaniklých kultur, v jejich znakových stopách a civilizačních prvcích, které osobitým způsobem přenáší do svých obrazů.

Ceny:

1992 – druhé místo v mezinárodní malířské soutěži velkoplošných fresek a strukturální malby v belgické provincii De Namur

1998 – čestné uznání, Vox Humana, Ostrava

Realizace:

1992 – interiér bank of Namur, Belgie

1996 – interiér investiční a poštovní banky (11 obrazů ve foyer), Zlín

1996 – Všeobecná zdravotní pojišťovna, Ostrava

1998 – Interiér KB Otrokovice, Severomoravská energetika

mytologičnosti. Určitá nostalgie a romantismus se zde mísí s ironickými parafrázemi vlastními postmodernímu vědomí. Lidská přítomnost je u Mareše vnímána jako labyrint sama o sobě a jako entita, která se musí vyrovnávat se spleťtostmi vnějšího světa pomocí symbolů, vzkazů a ozvěn.

Richard Drury

Dominik Mareš presents pictographic records of what has motivated human expression since the dawn of civilisation: our journeying through life in the ever-changing connections of our immediate surroundings. Through the visual language of a kind of symbolic inner landscape, he renders the endless complexities of interpersonal relationships, giving concrete form to mental and spiritual states with organic configurations that become the arena for a loose play of colour and signs, often worked in plastic relief. This gives rise to emotionally based stories, existential self-reflection projected as personal mythology. A certain nostalgia and romanticism merge here with ironic paraphrases peculiar to Postmodern consciousness. The human presence is viewed in Mareš's work as a labyrinth in itself and as an entity that has to come to terms with the tangled complexities of the outside world through symbols, messages and echoes.

Richard Drury

Samostatné výstavy:

1991 první samostatná výstava v Divadle hudby (Ostrava)

1992 výstava v Opavském domě umění (úvodní slova ak. mal. Eduard Ovčáček)

1993 Galerie Hlučín, Studio Della (Ostrava)

1995 Galerie Patro (Ostrava), Galerie Váp (Zlín), Galerie u Řečických (Praha)

1996 Galerie V podloubí (Mladá Boleslav)

1997 Národní technické muzeum (úvodní slova ing. Janoušek Csc., Praha)

1998 Generální ředitelství I. Městské banky (Praha), Galerie U Prstenu (Praha), Galerie Radost FX (Praha), Galerie Chagall (Ostrava)

1999 Generální ředitelství IPB (Praha), Galerie Viva (Zlín), Galerie Ateliéru Simona (Ostrava), Galerie X-centrum (Plzeň), Galerie Kaplička (Hodonín)

2000 Galerie Bratří Čapků (Praha), Galerie Vltavín (Praha)

2001 M & K Galerie Praha a Jihlava, Galerie Mladá Fronta (Praha), Galerie města Karlovy Vary

2002 Galerie Hefaios (Děčín), Poslanecká sněmovna ČR, Mánes Praha (Typický obraz), Galerie hotelu Holiday Inn (Praha)

Zastoupení v galeriích:

Galerie Vltavín (Praha) • Galerie Pyramida (Praha, Mariánské Lázně) • Galerie U Prstenu (Praha) • Galerie U zlaté lilie (Praha) • Galerie Chagall (Ostrava) • Galerie Viva Art (Zlín) • Galerie Miro (Praha) • Galerie Fany (Český Krumlov)

ZEM DVOU SLUNCÍ, 2002, 145 x 130 cm

KLID MĚSTA, 2002, OLEJ, 120 x 75 cm

MODRODEN, 2001, 60 x 80 cm

Dominik Mareš představuje piktografické záznamy toho, co vlastně motivuje lidské vyjadřování od samotného úsvitu civilizace: naše putování životem ve stále proměnlivých vazbách bezprostředního lidského okolí. Vizuálním jazykem jakési symbolické vnitřní krajiny zachycuje nekonečné složitosti mezilidských vztahů. Autor konkretizuje psychické a duševní stavy v podobě organických útvarů, které se stávají nosnou arénou volné souhry barev a znaků, často se živě reliéfním pojednáním. Tím vznikají citově založené příběhy, existenciální sebereflexe promítané v poloze osobní